

Skatymai

Nr. 6

Augsburgas, 1945 m.

gruodžio mėn. 22 d.

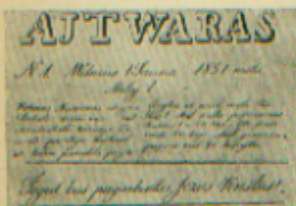
I metal

IŠ PRIEŠAUŠRIO RAŠYTOJU RAŠTU

Laurynas Ivinskis

Laurynas Ivinskis, smulkioji bajorų šeimyna, gimė 1811 m. Ulyvenčio parapijoje. Ipač laiką privarčiai moko Žemaitijos dvaruose vaikus, o taip pat dirbo ir mokykloje. Ištisusiai gyveno

Ivinskio sumanytas laikraštis, kuriame negavo leidimo

Elavo: Mirė ir palaidotas Kuršėnuose: 1881 m.

L. Ivinskis

SMETONĖ

Aš tiokau i kamara smeltonės laišyli,
Ir užpuole gospadinė su vyčiu švaistyti.
Kur as pulsiu, kur as begisi, kur pasikavosiu?
Jau man rodos — šia naktele namie nenakvosiu.
Ir žbegau i kamara es tenai gauti vėla,
Atpaulesi gospadinė, išlaugusi miela,
Be go greitai, puole smarkiai, man sonus išdaužė.
Bebeždama manos muši, kannaes išlaužė.
Kas ten skausimo, kas ten verksimo, kas ten klyksimo buvol
Koi pradejo mane mušti, ir pači nužvol
Aš vaikelis, vilrus budams, norėjau i sprukti
Ir š anos bauric, nači kaip noru išisukti.
Vel užpuole kaip vanagas alkans vida — peši,
Nelapaleiou savo skatos nuo anos išeseti;
Gospadinė su sokoliu ant sprando užsėdo,
Išvilnio omus mano, ir salykli gedol
As vaikelis nuviruktas nuo tos absirauktiau,
Kol išindau i kamara, vakaro sulaukiau.
Bijodamas tokios pirties, kad taip nebsiškia,
Laukiau, prie durų slovedoms, kad visi sumigtu.
Gospadinė, la piktoli, kad ois užvertu,
Kad omi ant omiau diene, tau ir nebalverfu,
Nebebusiu su laip smailis, kad laip nukanoio,
Pasiklausydama dvases kada taip nut. oio.
Geriaus pušros prisistrebis vakare eit guli,
Nei kaip landyli i kamara, prie smeltonės pulli.

Ivinskis domėjosi gamtos mokslais, rožė lietuviškai lenkišką žodyna išvertė plačiai žinoma Lietuvoje „Genevairė“ ir dar viena kita dalyką liaudžiai pasiskaitylė, bet daugiausia pagarsėjo ir nusipelnė leidamas lietuviškų kalendorius. Nesant jokios lietuviškos periodinės spaudos, Ivinskio kalendoriai buvo vienintelis kas metai (nuo 1864 m.) pasirodantis leidinys, kuriame buvo skiriamas daug vietos ir literatūrai bei lautosakos dalykams. Be kita ko, čia buvo idėla A. Baranausko „Anykščių šilėlis“, kun. Kairio ir K. Pranaiškytės eilėraščiui ir eilė kilių panašų rasių.

K. Aleknavičius

SENIS IR PUPOS

— Sumindytos, sudraikytos,
Visos pupos nuraskytos!...
Senis pyko, vaikus baze,
Kam žalos darze tiek dare.
— Na, palaukili! Rytoj diena
Nasifversiu, tare, viena!
As jam koili, kaip to genio,
Nuruozuosiu lazda seniol!...
Senas buvo jau senelis;
Tupinėio, kaip genelis.
Labai pyko, labai mirso —
Apie pupas užsimirso.
O rytojais vaikai diena
Šliauzė pupos! vel po vieną,
Ir per sarga labai baisų
Nebeliko pupų vaisių.